

ANNOTATIO
DE
SCRIPTIS CICERONIS
PHILOSOPHICIS

EX JO. ALB. FABRICII
BIBLIOTHECA LATINA.

RELIQVVM est, ut referam scripta Cicero-
nis Philosophica, quibus componendis per post-
remos maxime annos vitae operam dedit. Ii
junctim editi sunt Romae 1471. fol. Venet.
1494. fol. sed ut deessent Tusculanae & de
Officiis. Eodemque modo editi sunt a Vende-
lino Spirensi, sed sine anni nota. v. Mættarius
Ann. typogr. T. III. p. 291. Recentissime om-
nes, exceptis iis, qui sunt de Officio, recensuit
& edidit, additis variorum & suis notis, vo-
luminibus sex, Davisius, Cantabrig. a. 1724.
Jqq. 8. Etiam in universos Lectiones Tallia-
nas edidit Th. Wotkens Amst. 1730. 8. In-
stituta est etiam editio in usum Delphini ab

Franc. Honorato: *ejusque primus Tomus prodiit Paris. 1689. 4. Sed abruptum est opus morte Honorati, nulla literarum jactura, ut recte judicavit Olivetus, frustra defendentibus socium Diarii Trevoltini auctoribus; quibus & respondit Olivetus, in ed. 2. versionis librorum de nat. Deorum.*

I. Ex libris **Academicis**, sive, ut vulgo inscribuntur, **Academicarum Quæstionum libris** quatuor, quos ad **M. Varronem** scripserat, exstant primus & quartus. Sed quartus est potius secundus primæ editionis, ab auctore inscriptus **Lucullus**. Duos enim libros **Academicos** primo scripserat **Cicero**, **Catulum** & **Lucillum**. Hos deinde contulit in libros quatuor, & ad **Varronem** misit. Postea duos quoque illos edidit, praemissis novis prooemiis, quibus **Catulus** & **Lucullus** laudantur. Ex editione prima interiit **Liber primus**; ex altera 2, 3, 4. Vide epistolas ad **diversos IX, 8.** & ad **Atticum XIII, 13** & 32. Meminit etiam **Plinius XXXI, 2.** & **Plutarchus Lucullo p. 520.** **Cicero ipse 2. Tusc. Pro Academia** autem quæ dicenda erant, satis accurate in **Academicis** quatuor libris explicata arbitramur. **Ciceronis** argumenta confutavit **S. Augustinus** libris **III** contra **Aca-**

demicos, & confutavit certissima ratione, ut ipse quidem scribit lib. I *retractationum*. Jo. Castellani *disputatio adversus Academicas Ciceronis quaestiones* prodiit Bonon. 1558. 8. In librum primum *Commentarius Hadriani Turnebi* saepius excusus est & separatim, & inter illius opera. In librum quartum annotationes P. Fabri prodierunt Lugd. Batav. 1601. 8. Paris. 1611. 8. Jo. Rosæ, Prof. Jeneensis, Francof. 1571, 8. De his Academicis Tullii libris Quintilianus III, 6. & Plinius XXXI, 2. ubi etiam de Ciceronis Academia, & Laureae Tullii in eam Epigramma. Quando Cicero 2. Tusc. ait, se pro Academia satis accurate dixisse, Carneadis Academiam intellige. Academici libri primum editi Rom. 1471. fol. per Contr. Sweynheim & Arnoldum Panartz, una cum aliis Tullii scriptis Philosophicis: deinde Venetiis 1494. fol.

2. De finibus bonorum & malorum, sive de summo bono ac malo libri V ad M. Brutum. Quorum primo Epicuri sententia ad voluptatem omnia referens exponitur, quam refellit secundus: tertius Stoicorum dogma de sola virtute explicat, quod confutatur in quarto: quintus denique Peripateticam expendit doctrinam. Scripti sunt anno Urbis 701. seq.

vide Sam. Petiti librum I. Observ. cap. XI, p. 119. Prodierunt primum Moguntiae apud P. Schefferum s. l. & a. de qua ed. v. Schelhorn. V. C. ad Quirini Card. librum supra memoratum in prolegom. Secuta est editio Romana 1471. fol. eodemque anno Venetiis fol. viderunt lucem sumptu Joannis de Colonia Aprippinensi, ex recensione Georgii Merulae Alexandrini, qui illos dicavit Ludovico Fuscarenno, Doctori Legum & Procuratori S. Marci. Editiones illas secutae Paris. 1477. fol. cum Tusculanis quæst. & Venetae 1480. per Phil. Condam 1494. fol. Seculo sequente iterum editae sunt Moguntiae a Jo. Scheffero a. 1520. 8. Ab eo tempore Olivarii commentarius lucem vidit a. 1545. Colon. 8. Hinc cum Guil. Morelli, sive (cui illas Pithoeana tribuunt) Hadriani Turnebi eruditis observationibus editi fuere Paris. 1546, 4. M. Antonii Mureti notae Ingolstadt. 1602, 8. Jo. Rosæ in Academicas Quaestiones & libros de finibus Frcf. 1571, 8. Luculenter ac nitide excusos & diligenter castigatos hosce libros una cum Paradoxis ex Anglia accepimus cum notis Thomæ Benteji, Cantabrig. 1715, 8. qui praefationis ad lectorem loco observationem Mureti ex XIV, 20. Var. Lect. praemisit. De-

nique ex octo Codicum collatione recensuit, notisque integris Victorii, Manutii, Camerarii, Lambini, Fulvique Ursini suas addidit V. C. Joannes Davisius, *Cantabrig.* 1728. 8. *Acta Erud.* 1730. p. 228.

Germanice una cum Ciceronis *Paradoxis* a. 1536, 4. Anglice, una cum viri doctissimi, A. Dodwelli, *Apologia pro scriptis Ciceronis Philosophicis* a. 1702. 8. prodire. Haec versio debetur Samueli Parkero, multis aliis scriptis celebri. De Henr. Dodwelli, quae illi versionis adjuncta legitur, *apologia pro scriptis Ciceronis Philosophicis*, vide vitam Dodwelli, scriptam a Francisco Brokesby, Lond. 1715. 8. editam, p. 325. sq. De Gallica versione Franc. Seraphini Regnerii Desmarests edita Paris. 1721. 12, *Entretiens de Cicéron sur les vrais biens & sur les vrais maux*, v. *Mem. de Trev.* 1722. p. 660. sq.

3. *Tusculanarum Quæstionum*, sive ut cl. Davisius malit, *Disputationum libri V ad eundem Brutum*, primus disputat de contemnenda morte; secundus de dolore tolerando; tertius de lenienda aegritudine; quartus de reliquis animi perturbationibus; quintus denique e scitis Stoicorum docet virtutem ad bene vivendum seipsa esse contentam. Hos libros pub-

*lucis scholis explicavit Romae 1475. Franciscus Philelphus, qui recte observavit, Cicero-
nem, cum has quaestiones, rerum potito Cae-
sare, scriberet, conventum suae domi habuisse
stadiosorum hominum, & quendam veluti lu-
dum literarium aperuisse. Vide Alexandri
ab Alexandro dies Geniales lib. 1, cap. XXIII,
atque ibi Tiraquellum, & Giornale de' Lette-
rati d' Italia Tom. XIV. p. 325.*

*Claudius Salmasius prolegomenis ad So-
linum testatur, in Bibl. Regis Christianissimi
exstare MStum codicem magnae vetustatis, in
quo Tusculanae quaestiones non ordine conti-
nuo, sicut in aliis tralatitium est, sed στίχους,
per inaequales στίχους & commata, libri de-
scripti sint, eo modo, quo Biblia Sacra vide-
mus. Atque ita olim fuisse descripta Cicero-
nis monumenta, auctor est S. Hieronymus prae-
fatione in Esaïam: Nemo cum Prophetas ver-
sibus viderit descriptos, metro eos existimet
apud Hebraeos ligari, & aliquid simile habe-
re de Psalmis & operibus Salomonis. Sed
quod in Demosthene & Tullio solet fieri, ut
per cola scribantur & commata, qui utique
prosa & non versibus conscripserunt, nos quo-
que utilitati legentium providentes, inter-
pretationem novam novo scribendi genere di-*

Rinximus. Nactus sum e Bibliotheca Gudianae editionem Tusculanarum Gryphianam a. 1535. 8. cum MSto isto regio diligenter collatam, notatis lineola ubique Codicis illius regii minorum sectionum sive versuum (ut appellat Salmasius Epist. ad Sarrauium p. 187. edit. Ultraject.) distinctionibus.

Tusculanae primum viderunt lucem Romae per Ulricum Han de Vienna cum Paradoxis, Laelio, Catone, & somnio Scipionis, 1468. fol. deinde apud Sweynheim & Pannartz 1471. ibid. eodemque anno per Jo. de Colonia. Porro Venet. 1472. per Nic. Jenson, & cum Libris de finibus Paris. 1477. fol. Deinde prodire Venet. 1480. fol. & sine loco & anno in fol. & cum commentario nescio cujus ibid. 1482 & 1491. fol. quam ad verbum repetit Mediol. 1494. fol. Tusculanae cum commentario Phil. Beroaldi & Omniboni Vicentini, Venet. 1499, 1502 & 1516. fol. Paris. 1509 & 1510, 4. apud Jo. Parvum, quae repetit Mediolanensem 1498. in Opp. Duobus annis prior est Juntina per Lucam Robiam, 8. saepe illa discedens a superioribus exemplis. Sequitur Argent. 1510, 4. quae a superioribus, etiam Juntina, multum differt. Edidit porro Erasmus Basil. 1523. 4. Confer ejus Epistolas XXVIII, 18. edit. Lond. Cum notis

Georgii Vallae, Beroaldi, Camerarii, Erasmi, Pauli Manutii & Petri Victorii Paris. 1549 & 1562, 4. Sine notis Paris. 1537, 8. apud Robertum Stephanum. Joach. Camerarii eruditus & lectu dignissimus commentarius prodiit Basil. 1543, 4. Francisci Fabricii annotationes Dusseldorp. & Colon. 1569, 1583, 8. Jo. Sturmii scholia in lib. I. Argent. 1575, 8. Hier. Wolffii notae & Aphorismi Basil. 1580, 8. Victorinus Strigelius in librum primum Lipsiae, 1590, 8. Mureti notae in librum I Tusculanarum, Ingolstadt. 1602, 8. Jo. Conradi Schwartzii emendationes nonnullae leguntur in Bibliotheca novissima Halensi 1720, 4. sectione X, pag. 477. seq. Novissime praestantissima Tusculanarum editio lucem vidit Cantabrigiae 1709, 8. cum commentario insigni Jo. Davissii, & variis lectionibus e MSS. Norvolsciensi & Petrensi sive Collegii S. Petri (cujus veram scripturam nefario Raphaelis de Marcatellis scalpello sexcenties oblitteratam queritur p. 224.) aliisque, & ex editione Veneta 1491. Frobeniana &c. subjunctis ad calcem voluminis animadversionibus & castigationibus sane doctis & acutis Richardi Bentleyi V. C. Emendationes quasdam Bentleyi reprehendit acerbe nimis Jac. Gronovius in scripto, quod

sine nomine edidit adversus Jo. Clericum de locis quibusdam Minutii Felicis, Lugd. Bat. 1712, 8. Editio tertia Davisi a. 1730, 8. notas ejus auctiores exhibet, & textum Ciceronis castigatum ad lectiones Cod. Regii Paris. in 611-
X85 divisi (de quo supra) & Pithoeani, quas lubens ad eum misi. Sed haec & secunda editio longe postponenda est primae. Nam notae eruditae Bentleii sunt omissae, & conjecturae Bentleii in textum receptae.

Anglice, nescio quo auctore, prodire Oxon. 1714. by a gentleman of Christ. Church. Gallice quoque Lugduni interprete Steph. Doleto. 8. postea transtulit Ryerus Paris. 1643, 12. Novissime gallice vertit Jos. Olivetus, notasque eruditae addidit Buherius, & Diss. de Sardanapalo. Editio optima est anni 1733, 12. Voll. 3. repetita Amst. 1739.

4. De natura Deorum libri III, & ad M. Brutum, in quibus nullam veritus impietatis invidiam, ingenue, constanter, & libere Cicero superstitionem gentium refellit, ita ut fuerint etiam, teste Arnobio, lib. III, p. 103, 104. qui mussitarent, oportere statui per Senatum Rom. aboleantur ut haec scripta, quibus Christiana religio (quatenus Idolorum cultui illa adversa est) comprobetur, & vetustatis op-

pri-

primatur auctoritas. *Libro primo explicatur doctrina Epicuri a Vellejo, contra disputante Cotta, Academico: in altero exponitur Stoicorum Theologia, ubi occurrit pulcherrimus de providentia locus inde a cap. 30. In tertio Academicus Cotta contra Stoicam rationem disputat. Cicero autem, auditor disputationis, Balbi rationem praefert.*

Libros de naturâ Deorum non reperi vulgatos ante editionem Philosophicorum Tullii Romanam 1471. fol. in qua sunt, praeter hos libros, libri de Divinatione, de Fato, & Legibus, & liber ad Hortensium de disciplina militari. Exstat & Bononiensis a. 1494, fol. cum libris de Finibus & de Legibus &c. quae usus est Davisius. Veneta ejusdem anni 1494, fol. cum libris de Divinatione, de Legibus, Academicis quae est. de Finibus, de petitione Consulatus, de Fato & de Universitate. Exstat etiam editio eorundem scriptorum Florentina 1516, 8. apud Philippum Juntam ex Nicolai Angelii Bucinensis castigatione, ubi adjunctum quoque Somnium Scipionis, & quod sub Ciceronis nomine ambulat breve scriptum de re militari. Porro editi sunt Venet. 1507. f. cum libris de Divin. & commentariolo P. Marfi, & ejus orationibus quibusdam. Alia editio f. l.

Et anno memoratur, Et alia Parisiis facta, ubi Et 1533, 8. prodiit editio apud Colinaeum. Xyfti Betuleji Basil. 1550, 8. sed haec Et aliae minores exigui pretii sunt. Clara autem fuit olim Petri Lescaloperii Paris. 1660. f. in qua res illustrantur copiose, Et omnis gentilium Theologia explicatur. Sed ista collectanea hodie non magni fiunt. Ad criticam Et grammaticam rationem haud paulo melior est editio Jo. Davifii, cum variorum, Et Jo. Walkeri, suisque notis, quae prodiit Cantabrig. 1718 Et 1723 Et 1733, 8. additis etiam L. III. locis Et fragmentis e Lactantio, Arnobio, Nonioque Marcello. Denique hos libros edidit cum eruditis notis Zach. Pearcius.

Francice versi sunt libri a Guidone Fabricio Boderiano Paris. 1580, 4. melius a Petro Ryer a. 1658. quae tamen Et ipsa subinde a Lescaloperio reprehenditur. Novissima Et optima est Oliveti, Paris. 1721 Et 1732, 12. Voll. 2. cum notis eruditis in textum latinum Buherii. Sed in hac quoque versione quaedam parum recte versa sunt.

5. De Divinatione libri II. editi a Cicerone post Caesaris necem. Et priore quidem libro Quintus, Ciceronis frater, pro divinatione disputans inducitur, posteriore Cicero di-

divinationis genus fere omne tollit atque ever-
 rit, & contra illam quidem, quae arte fit, pu-
 gnat usque ad caput 47, contra somnia vero
 atque Enthusiasmum in ceteris libri capitibus.
 Librorum de divinatione, Fato, Legibus pri-
 ma editio facta est per Vendelinum de Spira
 Venet. 1470. fol. cum hoc epigrammate: Ra-
 phael Zovenozius Ister P. Aluifio Donato,
 patricio Veneto S. S.

Spira, tuum nomen toto celebrabitur orbe,

Quæ Vindelini diceris esse parens.

Ordine qui tanto Ciceronis opuscula magni

Imprimit, ut fabrum Palladis esse putes.

Tu quoque Donatæ stirpis Venetique Se-

natus

Gloria Aluifi, tu quoque dicis idem.

Hanc secutae editiones Rom. 1471. fol. Vene-
 ta Beroaldi a. 1487 & 1494. fol. Mediolanen-
 sis a. 1498. fol. Veneta Petri Marfi ibid. 1507.
 fol. Florentina 1516, 8. apud Phil. Juntam, &c.

Novissime Joannes Davifius hos libros, illum-
 que de Fato edidit nitide cum notis suis integ-
 risque Pauli Manutii, Petri Victorii, Joach.
 Camerarii, Dionysii Lambini & Fulvii Ursini
 Cantabrig. 1721, 8. Videntur hi libri Ci-
 ceronis etiam exstitisse Graece, cum Ciceronem
 περί μαντικῆς laudet Nicephorus ad Synesium

de insomniis p. 359. Sed sic & Plutarchus, Ad illustrationem horum librorum conferri possunt, quae de divinationibus commentati sunt Caspar Peucerus, Georg. Ragusejus, Jo. Antonius Venerius, Julius Caesar Bulengerus, Jo. Jacobus Boissardus & ne alios in praesenti memorem, Josephus Maria Maraviglia in *Pseudomantia veterum ac recentiorum explosa* Venet. 1662. fol. Gallice transtulit hos libros, additis notis, Regnerus Desmarais sive Maresius Paris. 1709 & Amst. 1711, 8. qua in editione addita Isocratis Oratio ad Demonicum ab eodem Regnero Gallice versa & separatim antea vulgata a. 1700.

6. De Fato libros (ad minimum duos) videtur scripsisse Cicero, cum Hirtius Consul designatus esset. Prima enim oratione assensiones, quatenus illae fato obnoxiae essent, tractasse se testatur cap. 17. Ex illa prima Oratione praeter exordium nihil superesse videtur, liber secundus vero ad nos pervenisse mancus, De Fato jam dixi illustratum novissime a celeberrimo Davisio Cantabrig. 1721, 8. primum vero editus est libellus cum libris de Divin. Venet. 1470. fol. Deinde lucem vidit cum commentario Georgii Vallae, sine anno & loco, fol. & cum commentariis Victoris Pisani Ve-

net. 1492. fol. ut editionem *Venetam* 1494. fol. aliasque praeteream. *Petri Rami praelecti nibus explicatus liber Tullii de Fato* prodiit *Parisiis* apud *Vascofan.* 1550, 4. & inter alias *Rami lucubrationes*, *Basil.* 1575, 4. Praeterea cum commentario *D. Salomonis Gefneri Theologi Witeb.* 1594, 8. *Achillis Stati notae Lovan.* 1551, 8. & *Hadr. Turnebi Paris.* 1552. 4. atque *Commelin.* 1594, 8.

7. De Legibus libri III. Hos paulo ante mortem *Jo. Chapman* *Dissert. chronologica de aetate libror. de Legibus*, ex silentio de his libris in epp. ad *Atticum* aliisque rationibus, colligit scriptos a. U. 709. sub autumnum, absolutis jam libris de *Divinatione* & *Fato*. Post absolutos libros de *Rep.* scripsit, nec etiam videtur recognovisse *Cicero*. Sex libros fuisse suspicatur *Morabinus*: certe liber quintus citatur a *Macrobio*; unde duos saltem periisse existimabat *Bernardus Moneta* notis ad *Menagiana* Tom. IV, p. 85. Continet autem pulcherrimum hocce opus dialogum, velut a *Cicerone* habitum cum *Quinto* fratre atque *Attico*, *Arpini* in *Tullii* patria. In primo libro differit de fonte legum omnium, *Jureque Naturae*: secundo leges exponit de *Religione*; tertio de *Magistratibus*. In quarto videtur

de potestate Magistratum tradidisse; & quinto de Jure populi Romani. In exordio libri primi horum trium primorum, qui soli ad nos pervenerunt, exstat acris censura & judicium admodum sinistrum de Historicis Latinis, qui ante Ciceronem scripserunt, & e quibus ne unus quidem aetatem tulit. Nam post annales Pontificum Max. quibus nihil potest esse jejunijs, si aut ad Fabium, aut ad eum, qui tibi semper in ore est, Catonem, aut Pisonem, aut ad Fannium, aut ad Venonium venias, quamquam ex his alius alio plus habet virium, tamen quid tam exile, quam isti omnes? Fannio autem ætate conjunctus Antipater, paulo inflavit vehementius, habuitque vires agrestes ille quidem atque horridas, sine nitore ac palæstra, sed tamen admonere reliquos potuit, ut accuratius scriberent. Ecce autem succedere huic belli, Clodius, Asellio: nihil ad Caelium, sed potius ad antiquorum languorem & inscitiam. Nam quid Accium numerem? cujus loquacitas habet aliquid argutiarum, nec id tamen ex illa erudita Græcorum copia, sed ex librariolis Latinis: in orationibus autem multus & ineptus, elatio summa, impudentia: Sisenna ejus amicus omnes adhuc nostros scriptores,

nisi forte qui nondum ediderunt, de quibus existimare non possumus, facile superavit. Is tamen neque Orator in numero nostro unquam est habitus, & in historia puerile quiddam confectatur, ut unum Clitarchum, neque quemquam præterea de Græcis legisse videatur, eum tamen velle duntaxat imitari: quem si assequi posset, aliquantum ab optimo tamen abesset. Quare tuum (Ciceronis) est munus, hoc a te expectatur. *Libri III de Legibus jam editi cum aliis Ciceronis scriptis Philosophicis Rom. 1471. fol. & Venet. 1494. fol. nec non Lipsiae 1509. fol. atque iterum separatim in eadem urbe 1514. fol. Cum commentariis Hadr. Turnebi & Antonii Goveani Paris. 1552, 4. Ejusdem Turnebi commentarii auctiores Paris. 1557. at Apologia adversus quorundam calumnias ad librum primum Cic. de Legibus prodiit tum alibi, tum apud Commelin. 1594, 8. Petri Rami praelectiones excusae sunt Basil. 1580, 4. Jo. Schæferi, in lectionibus ejus Academicis pag. 195. seq. Hamb. 1675, 8. Novissime hos libros recensuit, Petrique Victorii, Pauli Manutii, Joach. Camerarii, Dionys. Lambini & Fulvii Ursini notis suas adjecit Joannes Davifius,*

Cantabrig. 1727. 8. subjuncto etiam Hadriani Turnebi commentario.

Gallice pridem vertit notasque adjunxit Joannes Colinus Paris. 1541. Sed nova atque eleganti veste Gallica indutos proxime vidimus a Morabino, Parisiis 1719, 12. Adi Diarium Parisiense, (Journal des Savans) 1719, pag. 683, & Hagense, (Europe Savante) Tom. XI, pag. 191.

8. De Officiis ad Marcum filium, qui tum Athenis in disciplina Cratippi versabatur libri III. opus ex Panaetio praecipue & Hecatone Graecis Stoicis Philosophis expressum, sed ita temperatum, suppletum, ornatumque Ciceronis ingenio, ut pulcherrimum corpus praeceptorum Juris naturalis & moralis disciplinae exstet. In Codice membranaceo Gudiano librorum de officiis adscriptos legas in calce Voluminis hos versiculos,

Excellunt libros cunctorum Philosophorum
Isti quos fecit tres Tullius Officiorum.

Iidem versus exstant in Codice MS. Bibl. Gothanae, quem Venetiis anno 1430 Joannes Constantiensis exaravit. In aliis duobus eos reperit V. C. Michael Maettarius, in annalibus typograph. pag. 61. ubi memorat primam editionem Officiorum & Paradoxorum

Moguntinam 1465. fol. per *Joannem Faust*
 & *Petrum Scheffer*, a multis celebratam, qua
 usus etiam clarissimus *Graevius* est, docetque,
 eandem plane esse cum illa, quae in nonnullis
 exemplis subsignationem habet anni 1466. *Moguntina*
 editio expressa in charta est *Lubecae*
 in *Bibliotheca publica*, quale est & in *Bibl.*
scholae Portensis. Excusa in membranis fuit
Berolini in *Seideliana*. Vide *Catalogum* ejus
Bibl. pag. 184. n. 489. De illa editione etiam
Bern. *Henricus Reinoldus* in notis ad *Jo.*
Merceri Conciliatorem, recusum *Duisburgi*
 1712. 8, p. 21. *Petrus Ramus* exemplum
 habuit hujus editionis in membrana excusum
 (ut in vita *Jo. Fausti* & *Jo. Guttenbergii*
Melchior Adamus refert) quae in calce hanc
 continebat adscriptionem: *Præsens M. Tullii*
clarissimum opus Joannes Faust Moguntinus
civis, non atramento plumali, canna neque
ærea, sed arte quadam perpulcra, manu Pe-
tri de Gernsheim, pueri mei, feliciter effeci.
Finitum anno 1466. quarta die mensis Fe-
bruarii. Tale est & in Bibl. Zwiccaviensis
scholae. Paradoxa, Laelius & Cato Romae
 1469. fol. per *Schweynheim* & *Pannartz*, eo-
 demque anno *Ulr. de Han de Vienna*. Pro-
 diere porro ante a. 1471 *Parisiis* ap. *Fiche-*

tum. v. Maett. T. III. p. 296. Venet. 1470. bis, per Vindel. de Spira, quae est in Bibl. Paulina, & Valdarferum, (v. Gerberti Iter p. 241.) iterum per Vindelinum Spiram 1472. fol. & 1474. f. per Jo. de Colonia & Jo. Manthen de Gheretsen, & Mediolani 1474. per Zarotum. Neapoli 1474, 1483. fol. & cum aliis scriptis Tullii Philosophicis Rom. 1471. f. Iterum per Sweynheim & Pannartz. Argentinae 1472, 4. Venet. 1477, fol. ductu & expensis Jac. Lunensis ibidem 1480. f. per Phil. Condam, & Parisiis 1477. fol. per Eucharium Archirion dioecesis Herbipolensis, Rom. 1481. nec non 1498. per Martinum Herbipolens. & Lipsiae sine anni notatione in fol. & 1507, 1510. fol.

Cum Petri Marfi commentariis prodire Venet. 1481. fol. per Baptistam de Tortis, & 1484. fol. per Bernardinum de Novaria, & cum commentariis Marfi, Omniboni & Martini Philetici, Venet. apud de Tortis 1481, 1486, 1488. fol. & 1506. fol. ex editione Ben. Brugnoli cum commentariis P. Marfi & Francisci Maturantii. Jodoci Badii Ascensii a. 1509. Paris. 4. & 1514. Argentinae 1512. apud Schurerum. Lugd. fol. Bartholomæi item Latomi Colon. 1534, 4. Cum Marfi, Francisci Maturantii,

Badii Ascensii
& 1516. fo
subjunctis
interprete
ensione
XXVIII
Goclenium
lippi Melan
diti 1537
ratio reddi
vitorum
viti ab
ed. Dol
Ascensii
Feretti
Betulei
annotat
que Ar
tionibus
disquisi
1552, 8
ligeri co
legas in E
sed nunqua
lucem, E
officiis edita
in Caroli

Badii Ascensii commentariis, Lugd. 1514, 4.
Et 1516. fol. Et Venet. apud Aldum. 1519, 8.
subiunctis Catone Et somnio Scipionis Graece,
interprete Theodoro Gaza. Ex Erasmi re-
censione Basil. 1519. confer Erasmi Epistolas
XXVIII, 17. Paris. 1523, 4. per Conradum
Goclenium Basil. 1527, 4. Et cum scholiis Phi-
lippi Melanchthonis, Colon. 1533. 8. Ibid. pro-
diere 1537, 8. cum Dialogo Anemœcii, in quo
ratio redditur locorum e MS. antiquissimo cor-
rectorum : quae est notabilis editio, quam non
vidi ab aliis memoratam, nec minus rara est
ed. Doleti 1540, 8. Cum Marfi, Maturantii,
Ascensii Et Philetici notis ex recensione Julii
Feretti Ravennatis Venet. 1540, fol. Xyfti
Betuleii Commentarius, Basil. 1544, 4. Cum
annotationibus Erasmi, Melanchthonis, Viti-
que Amerbachii Et Cæli Calcagnini disquisi-
tionibus, Paris. 1550, 1556, 4. fol. Calcagnini
disquisitionibus respondit Jac. Grifolus Lugd.
1552, 8. Venet. 1542, 8. Julii Caesaris Sca-
ligeri commentarios edere voluit Maußacus, ut
legas in Epistolis Claudii Sarravii p. 56. ed. pr.
sed nunquam illi typis exscripti prodierunt in
lucem. E recensione Jo. Boulierii Cicero de
officiis editus est Lugd. 1560, 8. Cum erudi-
tis Caroli Langii notis Et castigationibus ex

antiquis MSS. Antw. 1563, 1567, 8. quae recusae sunt ad calcem observationum humanarum A. Schotti, Hannov. 1615, 4. Cum annotationibus Suffridi Petri, a. 1568, 8. Hieron. Wolffii, Basil. 1569, 1579, 1584. fol. Josch. Camerarii, Lips. 1577, 1589, 1597, 8. Fulvii Ursini, Antverp. 1579, 8. Martini Henrici Saganensis, Viteb. 1582, 8. cujus commentarios laudat C. S. Schurtzfleischius V. C. Epistola LV. Francisci Fabricii, Colon. 1581, 8. Guil. Canteri, Corn. Valerii, &c. 1576, 8. Steph. Riccii, Viteb. 1585, 8. Victorini Strigelii, Viteb. 1588, 8. Matthæi Dresseri, Francof. 1587, 8. Cum Sam. Rachelli commentario Philosophico Juridico & prolegomenis, quibus natura Honesti, aliaque ad Jus Naturae spectantia explicantur, Francof. 1668, 8. & Amstelod. 1686, apud Henr. Wetstenium.

Optima nunc editio est ex recensione & cum notis Jo. Georgii Grævii, integrisque animadversionibus Lambini, Fulvii Ursini, Car. Langii, quem prae ceteris in contextu editor est secutus, Franciscique Fabricii, &, qui Wolfio ac Betuleio plurima debet, Aldi Manutii Nepotis: tum selectis aliorum Mureti, Rachellii &c. Amstelodami 1688, 8. Huic praeclarae editioni subjiciuntur integrae Coëlii Cal-

cagnini di
Majoragi
Jacobi G
ronis con
defensio
rat, qu
Veneta
In his
ronem in
joragium
te putet
joragii li
lan. 154
spondit
bari Pha
Parmen
tione ju
nitius,
sputati
prodies
fil. 154
stat Ep
(libri X
tias pro
miserat.
tra Calcag
Marius Niz

cagnini *disquisitiones in libros de officiis*, Ant.
 Majoragii *decisiones contra Calcagninum*, &
 Jacobi Griffoli *Lucinianensis defensiones Cice-*
ronis contra eundem. Marius quoque Nizolius
defensiones aliquot Ciceronis locorum scripse-
rat, quae & separatim vulgatae, & editioni
Venetae officiorum anno 1554. subiectae sunt.
In his Calcagninum reprehendit, quod Cice-
ronem impugnarit; nec minus perstringit Ma-
goragium, quod Ciceronem Platone & Aristo-
tele putet in disputando fuisse inferiorem. Ma-
goragii libris duobus reprehensionum Medio-
lan. 1549, 4. excusis, & multo felle illitis, re-
spondit Nizolius, in libris quatuor Antibar-
bari Philosophici, quos post editionem primam
Parmensem 1553, 4. cum luculenta praesa-
tione suarecudi curavit illustris G. W. Leib-
nitius, Francof. 1674, 4. Coëli Calcagnini di-
sputationes sex & viginti in libros de officiis
prodierunt inter Calcagnini Opera p. 253. Ba-
sil. 1544. fol. In iisdem operibus p. 206, ex-
stat Epistola ejus ad Olympiadem Moratam
(libri XV sexta) qua ei eleganter agit gra-
tias pro defensione Ciceronis, quam ad eum
miserat. Jacobi vero Griffoli defensiones con-
tra Calcagninum, Venet. 1546. apud Aldum.
 Marius Nizolius praeter *Antapologiam* (Apo-

logiae Majoragii quam pro Antiparadoxis
suis scripserat oppositam) defensiones aliquot
locorum Ciceronis edidit, quae subjiciuntur
etiam editioni Officiorum Venetae a. 1568. fol.
cum commentariis Marfi, Maturantii, Omni-
boni Leonicensi, Philetici, Badii, & aliorum.
Editio Jo. Georgii Grævii repetita est, sed cum
solis ipsius notis Amstelod. 1661, 1699, 8. Post
has prodire ex recensione Thomæ Cockmann,
qui ad decem MSS. Codices de integro recen-
suit, Oxon. 1695, 8. & 1716, 8. Cum notis
Thomæ Tooley, Oxon. 1717, 1729. 8. Pro-
diere etiam Patavii 1720, 8. cum brevibus
scholiis, quae dicuntur esse Facciolati. An. 1745,
8. edidit Zach. Pearcius recensitos ad fidem
MSS. plurium & edd. vett. cum notis erudi-
tis suis & Jo. Chapmanni, & pauculis Jo.
Walkeri & Fr. Sayi. Denique in Helvetia
prodisse editionem 1748 factam ad fidem MSS.
& edd. vett. memorat Cl. Engel, quam non
vidimus. Omittimus editiones minores pueris
factas, ut Hildebrandi, Weinrichii.

Veteres commentarios in libros hos com-
memorat Barzizius Opp. p. 190. Magnus Dan.
Omeis scripsit diss. 26. in eosdem Altorf. 1691
& 1702 editos. Jo. Schulzius, Rector olim

Schol. Ha
tosophica
Itali
8. prod
glice R
ex The
prodier
Arthur
teream.
Antverp
mani, 1
Dux O
dem li
antiqui
prodiit
Miffant
fis 1560
& not
Duboi
8. &
gione
nem, qu
Joannis
del. 1531
tifice Albe
gendamen

Schol. Hamb. an. 1700 & 1702 Anatomen philosophicam eorum edidit.

Italice *Venet. 1544, 8. Belgice a. 1589, 8. prodire auctore Dieterico Coornhart: Anglice Rogero Lestrangio interprete. Deinde ex Thomæ Cockmanni versione jam tertium prodierunt, Lond. 1715, & quintum 1732, ut Arthuri Maynwaringii interpretationem præteream. Hispanice post Joannem de Zarava Antwerp. 1549 transtulit Franc. Tamara, Salmant. 1582, 8. Lusitanice reddidit Petrus, Dux Conimbricensis, idem qui Vegetium eadem lingua expressit. Gallice, post versiones antiquiores, ut quæ Lugduni a. 1496, fol. prodiit & a. 1502. Paris. 4. per Davidem Miffant, & ex versione Bernardi Girardi Blaevis 1560, perquam eleganter hi libri redditi & notis atque argumentis illustrati sunt a Duboisio, Paris. 1691. & Hagæ Com. a 1692, 8. & novissime Paris. 1729, 12. Latinis e regione positis. Germanice post interpretationem, quæ lucem vidit auspiciis liberi Baronis Joannis de Schwartzenberg Augustæ Vindel. 1531, fol. cum iconibus a laudatissimo artifice Alberto Durerio adjunctis, Von den tugendsamen Aemtern und Zugehoerungen ei-*

nes wohl und rechtlebenden Menschen: *prodiit etiam Augustae Vindel. 1545. fol. & Francof. 1550. fol. hoc titulo: Ciceronis drey Buecher von gebuehrlichen Wercken. Sed exstat quoque recentior interpretatio vernacula, sed Latinis pressius adhaerens, Casp. Gottschlingii, Hal. 1719, 12. Jo. Georgii vero Wilkii, Rectoris meritissimi Misenensis (a. 1691 defuncti) paraphrasis Germanica Officiorum Ciceronis Lipsiae 1696, 8. prodiit sub titulo: Einleitung zum nuetzlichen Schulbrauch der drey Buecher Ciceronis de officiis. Joannes Hackmannus ad calcem Ethices suae, curante filio Frid. Augusto Hackmanno, recusae Helmst. 1710, 8. compendium librorum de officiis repraesentat sub titulo Evangelii Gentilium. Recentissimae versiones Germanicae sunt, prima Hofmanni Hamburgensis a. 1727. sed ea tamen saepe non accurate aut recte exprimens latina; altera haud paulo melior Heinsii Rectoris Gymnasii Vinariensis ed. a. 1770, 8. cum notis.*

Ad Ciceronis imitationem libros tres de officiis Ministrorum sc. Eccl. (haec enim est vera inscriptio, ut e MSS. demonstratum est in ed. Bened, T. II. in princ.) scripsit S. Ambro-

brosius, quas
Boetius
fchius Sin
a. 1602,
libris ex
Ciceronis
posita sunt
dem pagin
argumento
xeris de Jo
tum Hiero
in iudem
Hieronym
leri rege
ficiis leg
Tom. 3.
Bas
eruditor
Augusti
in 12.
rieux
nemen
l'on fai
des livre
Paradox
quod dein
to operis
Opp. Ph

Brosius, quos separatim ediderunt Joan. Henr. Boeclerus Argent. 1644, 12. & Michael Foertschius Stutgard. 1688, 8. Moguntina editio a. 1602, 8. eos ita cum totidem Ciceronis libris excusos exhibet, ut verba Ambrosiana Ciceronianis per singulas paginas e regione posita sint, parum utili instituto, cum in iisdem paginis raro legatur aliquid utrinque argumento simile vel respondens. Idem dixeris de Joanne Marcianæo, qui hunc in modum Hieronymi & Rufini scripta contraria in iisdem paginis describi curavit in nova sua Hieronymi editione. Praefatio Jo. Henr. Boecleri περί τῆς κατ'Ἱερωνύμου ad S. Ambrosium de officiis legitur etiam in ejus diff. Academicis Tom. 3. p. 486.

Basnagius Bellovallius in Historia operum eruditorum Gallice edita Amst. 1695 mense Augusto p. 555. scribit: Il paroît à Paris un in 12. que les Savans seront peut-etre curieux de parcourir: il est intitulé le discernement de la vraie & de la fausse morale, ou l'on fait voir le faux des offices de Ciceron, des livres de l'Amitié, de la Vieillesse & des Paradoxes. Auctor hujus scripti Levellus, quod deinde recusum evolvi in ejus Tomo quarto operis Paris. 1698, 12. vulgati sub titulo: Opp. Phil. T. II.

la Philosophie moderne par demandes & réponses. Non dubito, eundem scriptorem, si voluisset ingenue ingenium intendere, meliora etiam scribere potuisse pro Cicerone defendendo, quam haec, quae in litteras misit, ut ejus doctrinae detraheret. Atque idem non dubito affirmare etiam de Buffierio Cours de sciences p. 1231. seq. Paris. 1732. fol. & de clarissimo Viro, qui in Actis Philosophorum Germanice editis parte IX. pag. 441. seq. singillatim Ciceronis officia nuper reprehendenda sibi sumsit. Quidni vero reprehendit ille potius musteos scriptores, qui inter Germanos nostros & medios Christianos longe deterius quam Cicero aliquis vel Plato philosophantur, & nulla facta mentione humanitatis, communisque juris, ad quod divinitus conditos nos esse pulchre profitetur Cicero, nullam aliam legem naturalem actionum humanarum agnoscunt, quam jubentem facere, quae conditionem tuam perficiant, & omittere quae deteriorem reddant, finguntque ad eam nos obligari etiam seposita Majestate Numinis: quibus positis principiis quale scelus sit, quod strenue committi non possit, haud video; nam etiam, qui sibi, vel qui alteri consciscit necem, judicat se amplificare conditionem suam, & qui ambitio-

ni litat aut avaritiae, vel qui indulget voluptatibus, qui vindicta animum suum pascit, egregie sic obsequi praecepto naturae videbitur. Lex autem naturae non quaerenda est in eo, ut felicitatem nobis sedandam praecipiat, nam in hoc nullus potest esse error, nulla transgressio, neque lege ad hoc opus: sed quo pacto illa ab omnibus desiderata felicitas recte quaeri, certissimeque obtineri debeat. Hoc si amore in Deum, & in homines caritate unice assequi nos posse, Christo crederemus docenti, nec a lege Naturae aberraremus, nec infra Ethnicos saperemus, aliosque sapere doceremus. Gauderemus etiam potius, in Cicerone & aliis a Christo licet alienis scriptoribus tam verae & late patentis legis deprehendere nos alte & pulcherrime impressa vestigia, inque his monstrandis, illustrandis, & commendandis potius, quam in contentum adducendis, laudem ingenii quaereremus. Non dubito etiam attentos Ciceronis lectores mecum agniture, injuriam fieri ejus memoriae ab iis, qui Pantheistis illum adscribere malunt potius, quam insignibus ejus testimoniis uti, ad res Religionis naturalis testatissimas commendandas.

9. Cato Major, sive de Senectute, ad T.

Pomponium Atticum. Hujus libri Græca versio, sed paulo indiligentius facta a Theodoro Gaza, (de quo tamen aliter Elingius in Hist. L. Græc. p. 335.) occurrit in quibusdam Ciceronis editionibus, ut Argentoratensi Jo. Sturmii, & Jo. Baptistae Egnatii Aldina, qui primus vulgavit a. 1523, 8. Separatim quoque vidit lucem graece & latine, Ingolstad. 1596, 8. Prodiit Cato cum Lælio jam a. 1469. fol. Romae una cum Officiis, & cum aliis insuper libris ejus Philosophicis 1471. fol. deinde frequentissime una cum iisdem recusos. Cato major etiam per Jo. Lutitensem emendatus Lipsiae 1507. f. & cum commentario Martini Philetici, sine anno & loco fol. Prodiit etiam ibid. 1514. cum libris de Legibus. Lælius, Cato, Paradoxa, Argentorat. 1513, 4. ex officina Schureriana. Veterem Gallicam versionem, & ex ea factam Anglicam excusam a. 1481. f. a Guil. Coxoduno (Caxton) primo in Anglia typographo, memorat Mich. Maetarius pag. 163. annal. typograph. De Anglica etiam Jo. Lelandus libro de scriptoribus Britannicis pag. 481. Novam Anglicam versionem Catonis Ciceroniani Laeliique, Samuele Parkero interprete, jam tertium excuderunt Oxonienses a. 1731. Cato, Laelius, &

Paradoxa

1692, 8.

10.

Atticum

fms Pet

quiores

cem vi

4. una

exposit

dem exp

terit d

quinto

480.

de am

zenbe

gustae

Cicero

ee ver

Paris

11

tum c

h. e. a

tur, se

tes vi

pretatu

Hæc qu

an edita

Paradoxa, Gallice per Duboisium, Paris. 1692, 8.

10. *Laelius, sive de Amicitia, ad eundem Atticum. Hunc librum græce reddidit Dionysius Petavius, Paris. 1652, 8. Praeter antiquiores cum Catone editiones etiam Lipsiae lucem vidit a. 1504, 1507. fol. 1511 & 1518, 4. una cum Paradoxis, & Venet. 1498. cum expositione Omniboni Leonicensi; & cum eadem expositione sine anno & loco. Anglice vertit diu ante Sam. Parkerum seculo decimo quinto Joannes Tipetotus teste Lelando pag. 480. Germanica libri de senectute & hujus de amicitia versio auctore Joanne de Schwarzenberg cum iconibus ligno incisis prodiit Augustae Vindel. 1540. fol. Platonis Lysidem, Ciceronis Laelium & Toxarin Luciani Gallice vertit, & junctim edidit Blasius Vigenierius Paris. 1579, 4.*

11. *Sex Paradoxa Stoicorum ad M. Brutum opusculum contractioribus jam noctibus, h. e. aestate elucubratum, ut Lucretius testatur, se, Memmio ut gratificetur, inductum noctes vigilare serenas, h. e. aestivas, ut interpretatur Muretus XVIII, 13. Var. Lect. Haec quoque post Gazam, cujus versio nescio an edita est, Græce verterunt Jo. Morisotus,*

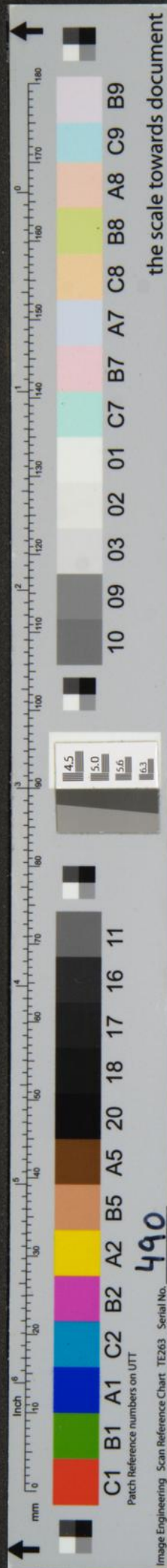
Basil. 1547. Hadr. Turnebus Tom. 2. Opp. & Dionys. Petavius, Paris. 1649, 8. His Anti - Paradoxa opposuere Vitus Amerbachius, Argentor. 1541. & Antonius Majoragius Lugd. 1546, 8. quo nomine vehementer Majoragium quidem reprehendit Marius Nizolius in Epistola ad eum data, quae legitur post Gudianas pag. 132. Caspar vero Scioppius in elementis Philosophiae moralis pag. 77. contendit, quarti Ciceronis paradoxo solum hodie superesse initium, quia post primam periodum Cicero aliud atque adeo quintum in ordine probare nititur, hoc nempe: solum sapientem esse civem, omnes autem stultos esse exsules. Tertium paradoxon de peccatorum aequalitate oppugnat Horatius lib. 1. Satira 3. vers. 115. & cetera perstringit vers. 124. seq. Univerſa ridet & explodit ipse Cicero Oratione pro Muraena c. 29. Eorundem meminit Plutarchus in Catone minore pag. 769, & 792.

Paradoxa Ciceronis primum edita cum Officiis Romae sunt a. 1465, 1471. fol. De aliis, quae infecutae sunt, editionibus, & quas passim jam commemoravi, dicere, nihil est necesse. Loca quaedam illorum e MS. emendat illustratque Jacobus Tollius in fortuitis c. XVII.

p. 134. seq. *Postremo Paradoxa a Thoma Bentlejo recensita & illustrata habemus ad calcem librorum de Finibus, Cantabrig. 1718, 8. Ciceronis exemplo Matthaeus Jorna commentarium suum, Belgice editum, in octo μα-ναρισμς Matthæi VI. inscripsit Paradoxa Christiana, Amstel. 1696, 8. Omitto Paradoxa Christiana Lippi Aurelii Brandolini, Jani Nicii Erythraei &c.*

Tom. 2.
1649, 8.
trus Ame
onius Maip
ine vihem
t Marius
quae legi
vero Scip
oratis pag
vadoxi /o
st priman
quintum
solum /o
m finit
peccator
lib. 1. Sal
git viri
ut ipse C
orandum
ve pag
lita con
fol. De
B qu
all est
mend
tis 2.

the scale towards document

327

a Thoma
bemus ad
rig. 1718,
orna com-
oſto mx-
Paradoxa
Parado-
ini, Jani

202

1. The first of the three is the
the second is the third is the
the third is the fourth is the
the fourth is the fifth is the
the fifth is the sixth is the
the sixth is the seventh is the
the seventh is the eighth is the
the eighth is the ninth is the
the ninth is the tenth is the
the tenth is the eleventh is the
the eleventh is the twelfth is the
the twelfth is the thirteenth is the
the thirteenth is the fourteenth is the
the fourteenth is the fifteenth is the
the fifteenth is the sixteenth is the
the sixteenth is the seventeenth is the
the seventeenth is the eighteenth is the
the eighteenth is the nineteenth is the
the nineteenth is the twentieth is the
the twentieth is the twenty-first is the
the twenty-first is the twenty-second is the
the twenty-second is the twenty-third is the
the twenty-third is the twenty-fourth is the
the twenty-fourth is the twenty-fifth is the
the twenty-fifth is the twenty-sixth is the
the twenty-sixth is the twenty-seventh is the
the twenty-seventh is the twenty-eighth is the
the twenty-eighth is the twenty-ninth is the
the twenty-ninth is the thirtieth is the
the thirtieth is the thirty-first is the
the thirty-first is the thirty-second is the
the thirty-second is the thirty-third is the
the thirty-third is the thirty-fourth is the
the thirty-fourth is the thirty-fifth is the
the thirty-fifth is the thirty-sixth is the
the thirty-sixth is the thirty-seventh is the
the thirty-seventh is the thirty-eighth is the
the thirty-eighth is the thirty-ninth is the
the thirty-ninth is the fortieth is the
the fortieth is the forty-first is the
the forty-first is the forty-second is the
the forty-second is the forty-third is the
the forty-third is the forty-fourth is the
the forty-fourth is the forty-fifth is the
the forty-fifth is the forty-sixth is the
the forty-sixth is the forty-seventh is the
the forty-seventh is the forty-eighth is the
the forty-eighth is the forty-ninth is the
the forty-ninth is the fiftieth is the
the fiftieth is the fifty-first is the
the fifty-first is the fifty-second is the
the fifty-second is the fifty-third is the
the fifty-third is the fifty-fourth is the
the fifty-fourth is the fifty-fifth is the
the fifty-fifth is the fifty-sixth is the
the fifty-sixth is the fifty-seventh is the
the fifty-seventh is the fifty-eighth is the
the fifty-eighth is the fifty-ninth is the
the fifty-ninth is the sixtieth is the
the sixtieth is the sixty-first is the
the sixty-first is the sixty-second is the
the sixty-second is the sixty-third is the
the sixty-third is the sixty-fourth is the
the sixty-fourth is the sixty-fifth is the
the sixty-fifth is the sixty-sixth is the
the sixty-sixth is the sixty-seventh is the
the sixty-seventh is the sixty-eighth is the
the sixty-eighth is the sixty-ninth is the
the sixty-ninth is the seventieth is the
the seventieth is the seventy-first is the
the seventy-first is the seventy-second is the
the seventy-second is the seventy-third is the
the seventy-third is the seventy-fourth is the
the seventy-fourth is the seventy-fifth is the
the seventy-fifth is the seventy-sixth is the
the seventy-sixth is the seventy-seventh is the
the seventy-seventh is the seventy-eighth is the
the seventy-eighth is the seventy-ninth is the
the seventy-ninth is the eightieth is the
the eightieth is the eighty-first is the
the eighty-first is the eighty-second is the
the eighty-second is the eighty-third is the
the eighty-third is the eighty-fourth is the
the eighty-fourth is the eighty-fifth is the
the eighty-fifth is the eighty-sixth is the
the eighty-sixth is the eighty-seventh is the
the eighty-seventh is the eighty-eighth is the
the eighty-eighth is the eighty-ninth is the
the eighty-ninth is the ninetieth is the
the ninetieth is the ninety-first is the
the ninety-first is the ninety-second is the
the ninety-second is the ninety-third is the
the ninety-third is the ninety-fourth is the
the ninety-fourth is the ninety-fifth is the
the ninety-fifth is the ninety-sixth is the
the ninety-sixth is the ninety-seventh is the
the ninety-seventh is the ninety-eighth is the
the ninety-eighth is the ninety-ninth is the
the ninety-ninth is the hundredth is the

CI
O
TO